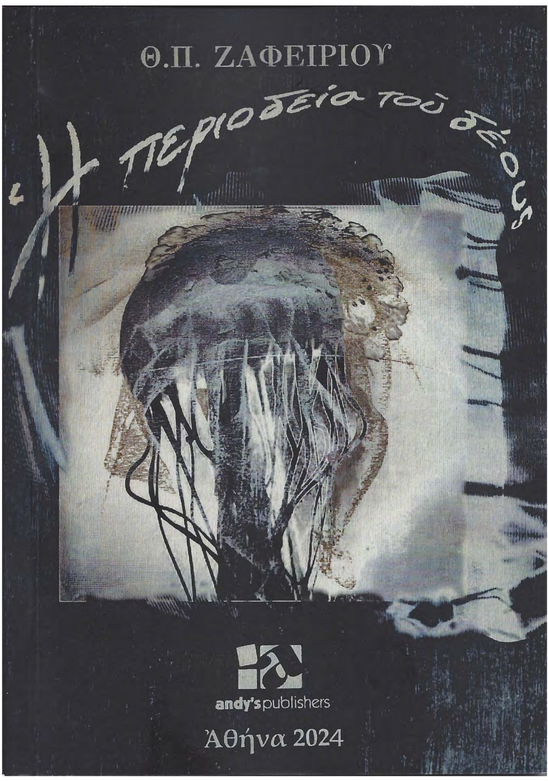

Φίλιππος Φιλίππου: Θ.Π. Ζαφειρίου, Η περιοδεία του δέους. Εκδόσεις Andy's, 2024, σελ. 52

Φίλιππος Φιλίππου · 21 Ιουνίου 2025 · Βιβλιοπαρουσιάσεις / ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ

Η επιδημία του κορονοιού ως θέμα στην ποίηση

Ο ποιητής Θ.Π. Ζαφειρίου σχεδόν κάθε χρόνο εμφανίζεται με μια συλλογή, όπου καταγράφει τα συμβαίνοντα στην Ελλάδα, εκείνα που αποτελούν θέματα προβληματισμών και ανάλογων συζητήσεων. Στο βιβλίο *Η περιοδεία του δέους* (εκδ. Andy's) διαβάζουμε για τον κορονοιό, το απροσδόκητο φαινόμενο που αναστάτωσε τον κόσμο και την Ελλάδα, βεβαίως, και έστελε στον τάφο έναν μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Όπως διαβάζουμε στο οπισθόφυλλό του, η ενθρόνιση της επιδημίας-κορονοιού στην υψήλιο «επιβεβαίωσε από την μια την σοσιαλιστική του δικαιοσύνη, αφού πλήττει όλους τους υπηκόους του ανεξαρτήτως ταξικών διακρίσεων, κι από την άλλη το προνόμιο της εξουσίας του κάθε βασιλιά να διχάζει το λαό του».

Εδώ, βασιλιάς είναι ο φόβος που βρίσκεται παντού, έτοιμος να πλήξει τους υπηκόους του, δηλαδή τους ανθρώπους, όπου αυτοί συχνάζουν είτε για δουλειές, είτε για λόγους ανωτέρας βίας, είτε για αναψυχή. Σε σταθμούς, λιμάνια, γηροκομεία, νοσοκομεία, γήπεδα και διαδηλώσεις, σε ερωτικές κλίνες ή νεκροκρέβατα.

Στο πρώτο ποίημα, το «Τα τραίνα που ταξιδεύουν ακόμα», γίνεται λόγος για μια πιο πρόσφατη τραγωδία που έπληξε τη χώρα μας, έτσι κι αλλιώς η επιδημία μάλλον έχει πάψει να μας απασχολεί.

ΥΓ. Τώρα ξαναπερνούν γεμάτα …κι όπου βγει.

Κι αν βγει μεσάνυχτα η ανιγή

Και κάψει τα συντρίμμια των Τεμπών…

-αυτά συμβαίνουν- και λοιπόν;

Ακολουθούν ποιήματα με θέμα τον κορονοιό και τις συνέπειές του πάνω στους ανθρώπους, σε αυτά γίνεται λόγος για πράγματα μεγάλα και μικρά, ενίοτε με τρόπο ελαφρύ και σαρκαστικά:

Την μάσκα σου πρέπει να φοράς

Σαν εσώρουχο, και μπροστά στους άλλους

Ποτέ μην τη βγάζεις.

Αρκετά τα ήθη μας είχαν εξοκείλει.

Στη συνέχεια, ο ποιητής αρπάζει την ευκαιρία που του δίνεται για να μιλήσει για την επιδημία και τη σχέση της με τον έρωτα και το σεξ, αυτό συμβαίνει στο ποίημα «Αποστάσεις»:

Η μάσκα μπορεί και να βολεύει

Τους ερωτικούς συντρόφους

Στην εποχή του ζόφου

Σαν και της ηδονής τα σκεύη

Βοηθάει το σεξ με αποστάσεις.

Ενίοτε, οι στίχοι παύουν να είναι σοβαροί, γίνονται ανάλαφροι, σαρκαστικοί, πικάντικοι, ώστε να προβληματίσουν, αλλά και να ψυχαγωγήσουν. Ας δούμε το «ΜΕΘ ή Μέθη»:

Τι άσοχος και βλακώδης τέλος!

Λες και υπάρχει επιλογή.

Αμπελ , ή προτιμάτε Μέθυς;

Σαν ψέμα εκείνη η εποχή.

Το τελευταίο ποίημα της συλλογής τιτλοφορείται «Επιστροφή στην κανονικότητα», βασίζεται σε γνωστό ποίημα του Μανόλη Αναγνωστάκη και σε αυτό ο Θ.Π. Ζαφειρίου συμπυκνώνει τα συμπεράσματά του από το θλιβερό φαινόμενο της πανδημίας:

Το θέμα είναι τώρα –εμείς

Που επιστρέψαμε –τι λέμε.

Εγώ λέω, πως δεν χρειαζόμαστε

Καμιά κρίση, καμιά πανδημία

Ολοκληρώνοντας την περιήγησή μας στα ποιήματα του βιβλίου, πρέπει να πούμε ότι στο τέλος υπάρχουν σημειώσεις που επεξηγούν ορισμένους στίχους. Η πιο σημαντική είναι η πρώτη, σε αυτήν διαβάζουμε πως η συλλογή γράφτηκε «πριν από το δυστύχημα-έγκλημα των Τεμπών». Επομένως, ίσως πρέπει να αναμένουμε μια νέα συλλογή σχετική με την τραγωδία που συγκλόνισε την Ελλάδα.